[illegible]

மேலும் குரங்கு மனநிலை என்பது மனம் [illegible] முதல்நிலை [illegible] மனம் சிலவற்றைப் பழகி ஏற்றுக் கொ[illegible] பொறுமையாகச் சிலவற்றைச் சகித்துக் கொண்டு குடும்பம், சமுதாயம் என்ற நிலையில் பல சுமைகளைச் சுமந்தும் வாழும் நிலையில் உள்ளது. இதுவும் மனத்தின் அடுத்த நிலையே மனிதனின் அடுத்த நிலையும் இதுவாகும். இத்தகைய நிலையினை உட்படுத்தியே குரங்கு, காளை, அதிலும் கிழக்காளை என்ற உருவங்களைப் படைத்துள்ளார் கவிஞர்.

மேலும் பலநாட்கள் நாம் மீண்டும் மீண்டும் மனத்தை நிலைப்படுத்தும் முயற்சியில் உறுதியாக உள்ளபோது அந்நிலை நமக்குக் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புள்ளது. 'ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்' என்ற வள்ளுவரின் வாக்கினை ஒட்டிய சிந்தனையே இது.

பலநாட்கள் நம்முடைய எளிய ஞானவானுக்கு அகப்படாத நம் மலங்கள் காலப்போக்கில் இறைவனின் சிந்தனைகளாலும் நல்லோர்களின் ஆசியுரைகளாலும் நம்மைவிட்டு நீங்கிடச் செய்ய முடியும்.

'இடத்தைக் கொடுத்தால் மடத்தைப் பிடுங்குவான்' என்பதற்கு ஏற்பவே வேறு ஒருவனின் கைவாள் [illegible] குரங்கனும் மாடனும் இறப்பதான செயல் விளைவுத் தத்துவம் உணர்த்துகின்றது. எல்லா மலங்களும் ஆசைகளும் ஒழிந்த பிறகு மனம் நிர்மலமாய் சஞ்சலமற்று எதனையும் ஏற்கும் பக்குவம் பெற்றுச் செம்மையான [illegible]

குணமும் மனமும்

மனம் செம்மை அடைதல் என்பதனை வேறு ஒரு அணுகு முறையின் மூலம் 'குணங்களை ஒட்டியும்' இந்நூலின் வழி காண முடிகின்றது.

'குயில்' என்ற ஒன்றைப் பறவையாகவும் மனித இயல்பு கொண்டும், இடையில் அழகிய பெண்ணுருக் கொண்டும், இனிய குரலால் தன்னைக் கவர்ந்திழுத்துக் கொண்டும் தன்னுள் காதலாய்க் கலந்துவிட்டதனையே கவிதையாக்கியுள்ளார்.

எனினும் இங்கு, குயில் என்ற அஃறிணையும் பெண் வடிவு என்ற உயர்திணையுமென்ற தன்மையதான அனுபவங்களைத் தன் மனம் அடைதல் என்பதே இதன் வெளிப்பாடு ஆகும்.

மனிதர்களின் குணங்கள் பலதரப்பட்டவையாக உள்ளன. மனித குணம், தேவகுணம், விலங்கு குணம் என்ற தன்மையிலான நிலையிலேயே மனிதர்களின் குணங்கள் அமைகின்றன. இவற்றில் எது விஞ்சி நிற்கின்றதோ அவ்வகையினை ஒட்டியே மனிதன் அடையாளம் காணப்படுகின்றான்.

அவ்வாறே பாரதியின் மனநலனும் அமைந்திருக்க வேண்டும். விலங்கு தன்மையதான தீய எண்ணங்கள் தோன்றி நம்மை அலைகழிக்கும் மனிதனுக்குரிய குணங்களும் சில நேரம் தோன்றும் இங்கு கவனிக்க வேண்டிய நுட்பம், விலங்குத் தன்மையதான குணம் ஒருவரை ஆட்கொள்ளும்போது அவர்கள் பொறாமை, கோபம், களவு போன்ற எண்ணங்கள் வெளிப்படும் படியான செயல் புரிவார்கள்.

ஆனால் பாரதி தன் மனதினை அத்தகைய எண்ணங்கள் தோன்றிய போதும் கட்டிவைத்திட

முயன்றுள்ள நிலையினையே நாம் காண முடிகின்றது. அதாவது 'குயில் என்ற அஃறிணையின் மீது கொண்ட விருப்பம் என்று தொடங்கி அக்குயிலை மனிதருக்குண்டான இனிய குரல் போன்ற தன்மைகளைக் கொண்டு அஃறிணையினின்றும் சற்று மாறுபட்டு உயர்ந்து நின்றது' என்ற நிகழ்வின் மூலம் தன் மனத்தெளிவினை உணர்த்துகின்றார்.

பின்னர் அடுத்த நிலையாகக் குயிலே பெண்ணாக மாறுகின்றது. அது அஃறிணை போன்ற துர்குணங்கள் மாறி மனித குணங்களைப் பெறுவதாக நாம் கொள்ளலாம். அடுத்த நிலையில் அந்தப் பெண் குயிலாலும் மறைந்து அனைத்தும் கனவாகப் போய்விட்டதாகக் கூறுவதும் மனித குணங்களையும் அனுபவங்களையும் கொண்டு தம்மை உயர்த்தித் தெய்வ நிலைக்கு மாற்றியதன் அறிகுறியாகவே உணர வேண்டியுள்ளது.

கவியரசு 'கண்ணதாசன்' கூறுவது போன்று

'பாதிமனதில் மிருகம் இருந்து ஆட்டிவைத்ததடா
மீதி மனதில் தெய்வம் இருந்து பார்த்துக் கொண்டதடா
ஆட்டிவைத்த மிருகம் இன்று அடங்கி விட்டதடா
அமைதி தெய்வம் முழுமனதில் கோயில் கொண்டதடா'

என்ற தன்மைகளை உள்ளடக்கிக் குயில், பெண் எல்லாம் மறைந்து உட்கலந்த நிலையை உணர்த்துவதாகவே சித்தர்களின் வரிசையில் போற்றப்படும் பாரதியும் குயில்பாட்டில் கருவாக்கியுள்ளார்.

ஏகாந்த நிலை

பல்வேறு விதமான குணங்களை வென்று மனம் செம்மையுறும் நிலையை அடைந்தபின் கிட்டுவது ஏகாந்தம். இதனை

[illegible] உருவம் கோடி பலகோடியாய்
[illegible] உலகமெல்லாம் தோற்றமுறச்
செய்[illegible] பார்த்து சித்தத்தைக் கொன்றி'

[illegible]

[illegible] சிந்தனையால் [illegible] ஏகாந்தமான மனநிலை [illegible]

இ[illegible] ஒருநிலைப்பட்டு ஏகாந்த இன்பத்தில் இருக்கின்ற [illegible]த்தினால் தான் இறைவனை [illegible] [illegible]லிருந்தபோல் 'நோக்குவையெல்லாம் அவையே [illegible]' என்ற அக நிலைக[illegible]ந்து 'தூணிலும் இருப்பான் துரும்பிலும் இருப்பான்' என்ற வைணவத் தத்துவத்தினையும்

'ஓர் உருவம் ஒரு நாமம் என்றில்லார்க்கு
ஆயிரம் திருநாமம் கூறி நாம்
தெள்ளேணம் கொட்டோமோ'

என்ற சைவ தத்துவத்தின் படியும்

'எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா
ஏழுகடல் நீறம் அவள் வண்ணமடா'

என்ற பாரதிதாசனின் சக்தி தத்துவத்தின் படியும் பாரதி 'கோடி பல கோடியாய் தெரிந்த உருவம்' பற்றிப் பேசுகின்ற செய்தியும் ஒன்றுதான்.

மனம் ஒரு நிலைப்பட்டு ஓரிடத்தில் சரணடைந்து சங்கமமாகி விட்டால் அத்தகைய அன்போடு கலந்த இ[illegible]யே கண்ணனுக்குத் தெரியும் என்று கூறியது காதலினால் அல்ல காதல் என்பது ஒரு மாயப் போர்வை அதனை நீக்கி நாம் இறையை உணர வேண்டும் எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவனை உணரச் செய்தலே இக்கவிதையின் நோக்கம்.

வினைப் பயன்

'வள்ளலாரும் பாரதியாரும்' என்ற [illegible] அவருநாவம் அவர்கள் 'வள்ளலார் ஆன்ம[illegible] அதன் [illegible]வ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்பப் பல பிற[illegible] உண்டு என்பதனை வலியுறுத்தி தான் தோற்றுவித்த ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமைத் தத்துவத்தை மானிடர்க்குப் போதித்தார். இந்த உண்மையையே குயில் பாட்டில் வேதாந்தமாக விரித்துரைத்தார் பாரதியார்' என்று கூறுகின்றார்.

அவரது கருத்துப்படி பார்க்கின்ற போது 'மாடன், குரங்கன் இருவருவரும் முன்பிறவியில் குயிலியின் காதலைத் தடை செய்ய நினைந்து அவள் காதல் கொண்ட இளவரசனையேக் கொன்று விடுகின்றார்கள். அதன் பாவத்தால் தான் அடுத்தப் பிறவியில் பேயுருக் கொண்டு அலைகின்றனர்.'

அவ்வாறே 'குயிலியும் காதல் இல்லாத மனநிலையில் வெறும் பொய்யுரையாக குரங்கனிடமும் மானிடமும் காதல் நாடகமாடியதன் பாவத்தால் தான் அந்தப் பிறவியிலும் தன் உண்மைக் காதலலையும் அடைய முடியாமலும், அடுத்த பிறவியிலும் மனித உருக்கொண்டு பிறந்தாலும் இடையில்தன் நிலைமாறி பறவையாக கிடந்து தவிக்கின்றாள். அதிலும் 'இழிந்த பறவை' என்று தன்னையே அவள் வெறுக்கும் தன்மையதான வாழ்க்கை அமைகின்றது மேலும் தன் காதல் கவிஞனையும் அடைய பல தடைகளைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது

அவ்வாறே இளவரசனாக இருந்தவர் மாடன் குரங்கனைக் கொன்றப் பாவத்தால் அடுத்த பிறவியில் கவிஞராகத் தன் காதலியைக் கண்ட பின்னரும்

அவளைச் சேர முடியாமல் மாடனும் குரங்கனும் இடையில் அவருக்கு மன உலைச்சலைத் தந்து துன் புறுத்துகின்றனர். மேலும் அவனைக் கொலைவெறியனாக மாறும் அளவிற்கும் தூண்டுகின்றனர்.

எனவே வினைப்பயன் என்பது என்றும் நாம் தப்பிச் செல்லவோ தாண்டிச் செல்லவோ இயலாததான சாகரம் போன்றது என்பதனை உணர்த்துவதாகவும் இந்நூலின் கதை நிகழ்வு அமைகின்றது.

ஜீவாத்மா - பரமாத்மா

மற்றொரு நோக்கில் ஜீவாத்மா - பரமாத்மா என்ற பொருள் நிலையில் இக்குயில் பாட்டினை ஆய்வோம். குயில் என்கிற உடல் நான், என்னுடைய என்கிற அகந்தையினைக் கொண்டுள்ளது. அழகின் மீதும் தன் இனிய குரலின் மீதும் கொண்டுள்ள விருப்பத்தின் காரணமாக அகந்தை எழுகின்றது. அதன் காரணமாக தன்னுடைய ஆத்மாவிடமிருந்து மாறுபட்ட மெய்மை நிலை உணராது மயக்கத்தில் நின்று மாடனிடமும் குரங்கனிடமும் பொய்க்காதல் காட்டி நின்றதன் வினைப் பயனால் அடுத்த பிறவியில் அஃறிணையாக மாறிக் கிடந்துழலும் அவலம் ஏற்பட்டது.

அந்நிலையில் தன்னை உணர்ந்து மனமாகிய குரங் கினை அடக்கியாள, அது காளையின் நிதானத் தன்மை யோடும் நினைவுகளை அசைபோட்டு உணர்ந்தும் அடக்கமுடியாத போது முனிவர் என்கிற குருவின் மூலம் உபதேசம் பெற்று தன் இருவகை மயக்கமும் தெளிந்து கவிஞரான ஆத்மாவின் மெய்மை நிலையினை உணர்ந்து அறிந்து அன்பு செலுத்தி அவ்வாத்மாவில் இணைந்து பரமானந்த நிலையடைந்தது என்பதன் விரிவினையே குயில்பாட்டு உணர்த்துகின்றது.

பரமாத்மாவான உயிர் கவிஞராகவும் ஜீவாத்மாவாக உடல் மனம், உடல் இரண்டும் இணைந்து ... ளாக ஆணவம், கன்மம், மாயை, காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்ற நிலைகளைக் கொண்டு இயங்கி பரமாத்மாவை அடைய முடியாமல் தவித்தபோது 'ஞானி' என்பதான ஞானம் கிட்டுவதற்குச் சில பிறவிகள் தேவை என்பதனை உணர்த்தி இரண்டு பிறவிகள் என்ற நிலையினையும் கடந்து பல நாட்கள் தவமிருந்து நாம் ஞானம் என்கிற நிலையை அடைய முடியும் என்பதனை 'நான்கு நாட்கள்' இடைவெளியாகவும் அமைத்துக் கவிஞர் 'ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை அடைதல்' என்ற நிலையினைக் கவிதையாகக் 'குயில் கதையை' அமைத்துள்ளார்.

வேதாந்தம் என்பதனை விரித்துரைக்க முயன்றால் 'தூரத்து அடிவானத்தைத் தொட முனைந்தால் - தொடத்தொட வானம் நீண்டு செல்லும்' அத்தகைய நிலையே குயில்பாட்டின் வேதாந்தமும் ஆகும்.

2. குயில் பாட்டில் இசை பற்றிய செய்திகள்

"குயில் பாட்டு" இனிய மாஞ்சோலையில் அழகிய பெண்குயில் ஒன்று பாடுவதாக கவிதை அமைக்கப் படுகின்றது. இசைக்கு மயங்கிய கவிஞர் என்பதாகக் கதை தொடர்கின்றது. இவற்றுள் இசையின் இனிமைபற்றியும் தன்மைகள் பற்றியும் இசைதோன்றும் இடங்கள் பற்றியும் செய்திகள் பேசப்படுகின்றன.

இசையின் இனிமை

மாஞ்சோலையில் பறவைகள் எல்லாம் காலைக் கடமைகளை மறந்திருக்கும் படியாக எங்கும் இனிய அமுதத்தைக் காற்றில் பரவ விட்டது போன்று இனிய மெல்லிய மின்னலின் கவர்ச்சியோடும் வானத்தின்றும் மிகுந்த அழகுடைய மோகினி போன்ற பெண் ஒருத்தி

இந்த குயிலின் உருவம் எடுத்து வந்து தேன்போன்ற சுவையும் மயக்கமும் தருகின்ற இனிய இசையைப் பாடிக் கொண்டிருந்தது குயில்.

அதன் இனிய இசையினைக் கேட்ட கவிஞர் அதன் குரலினிமைக்கு மயங்கித் தன் மனித வடிவம் நீங்கிக் குயில் உருவம் பெற்று அதனைக் காதல் மணம் செய்து களிப்புடனே வாழமாட்டோமா என்று ஏங்கும் அளவிற்கு அதன் குரல் இனிமை இருந்தது. அத்தகைய இனிய இசையை தேவர்கள் கூடக் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

இசையின் இனிமையை காட்டில் உள்ள விலங்கு களும் அறியும். சிறிய குழந்தைகள் கூட தாலாட்டின் மூலம் உணர்வதனால் தான் மயங்கிக் கண்ணுறங்கு கின்றன. மகுடி இசைகேட்டால் பாம்புகளும் மயங்கு கின்றன.

“இசை” என்பதே அனைவரையும் இசையச் செய்வது என்பது தானே.

இசைச் சங்கமம்

ஒரு குறிப்பிட்ட ஒலியை மட்டும் தொடர்ந்து கேட்டால் அது நமக்கு இனிமை தராது. எனவே இசை இனிமை தரவேண்டும் என்றால் அது உணவில் ஒரு வகையான “கூட்டின்” இயல்போடு இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சுவைக்கும்.

எனவே இசையின் நயம் உணர்ந்த பாரதி தொடர்ந்து மூன்று பத்திகளில் முறையே “நாதம், தாளம், பண்” என்ற இசைச் சங்கமத்தோடு தொடர்பு படுத்திப் பாடுகின்றார்.

“நாதம் , தாளம், பண்” என்ற சொற்கள் இசையில் மிக முக்கியப் பங்களிப்பினைச் செய்கின்றன. அடிக்கடி நாம் கேட்ட வார்த்தைகள். ஆனாலும் இவை என்னென்ன தன்மையோடு பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதன்

[illegible] பாரதி இச்சொற்க[illegible] கவிதை [illegible]

[illegible]

[illegible] இசைப் பாடல் என்பது “ராகம் தாளம் பல்லவி” என்ற நிலையினைக் கொண்டு அமைகின்றது. இவ்வகையினை ஒட்டியே நாதம் என்பது ஒலியினையும் தாளம் என்பது தாள வகைகளையும் பண் என்பதனை ராகம் என்றும் அமைத்துப் பாடுகின்றார்.

இசை என்பது ஒலியின் கூட்டம் தானே. அத்தகைய ஒலியில் ஏதாவது பேதம் உண்டாயின் பாடல் முழுவதும் கெட்டுவிடும். நாம் சாதாரணமாகவே சரியாகப் பாடாதவர்களை ஏதோ கத்தினார்கள் என்று தான் கூறுகின்றோம்.

பாடலில் இன்னொரு முக்கிய பங்கு வகிப்பது தாளம். தாளம் தவறும் போது அந்தப் பாடலும் தன் நலம் இழப்பது இயல்பே.

இசைப்பாடலுக்கு சிறப்பு “ஒலி” என்றதான ஓசையால் அமைந்தாலும் அந்த ஓசை பல திறப்பட்டதாக வரும் போதுதான் அது கேட்பவர்களைக் கவர்கின்றது. அத்தகைய முக்கியத்துவம் பெற்ற ராகங்களைக் கொண்ட “பண்” என்பது தவறாக அமையும் போது பாடலின் அனைத்து நலனும் கெட்டு அனைத்தும் பாழாய் விடும். எனவே ஒரு இசைச் சங்கமம் என்பது இனிய குரலில், நாதம், தாளம் சேர்ந்திசைப்பதுவே ஆகும். அந்நிலை மாறின் அப்பாடல் இசையே வசையாய் விடும்.

இனியகுழலின் அமைப்பு

இசைக் கருவிகளில் ஒன்று குழல். புல்லாங்குழலுக்கு நல்ல மூங்கில் வேண்டும். மூங்கிலில் பிளவு அல்லது கீறல் இருந்தால் அதில் நல்ல குழல் செய்ய முடியாது.

சொல்லாலும் அதில் [illegible] பல பொருட்களில் வெளிப்பாடு சரியான இசையைத் தாமதம் [illegible].

இசையின் தன்மை

குயிலின் பாடலை மோகனப் பாடல் என்று வருணனை செய்கின்றார். மோகனம் என்பது இங்கு அழகிய பாடல் என்றும் கொள்ளலாம். அல்லது மோகன ராகத்தில் அமைந்த பாடல் என்றும் கொள்ளலாம். அவ்வாறு இசையின் ஒலிநயம் தீயைப்போன்று விரைந்து பாடல் கேட்பவர் அனைவரையும் இன்பத்தில் மூழ்கச் செய்யும் திறனுடையது. இசைக்கு மயங்காதவர் யாருமில்லை. இசையின் இனிமையைப் பாம்புகளே உணர்ந்துள்ளது என்றும் கூறுகின்றார். மேலும் குயிலின் இசை கேட்ட குரங்கு நிறையக் கள்ளினை உண்ட மயக்கத்திலே அறிவு தடுமாறி அதிக வெறி கொண்டு தாவிக் குதித்த படியும், ஆஹா என் உயிர் உருகுகின்றது உன் இசையில் என்று கூறியும் பலவாறாகப் பிதற்றுகின்றது. இது காதல் மயக்கம் அல்ல. இசையினால் வந்த மயக்கம்.

பாடலையோ அல்லது பாடலைப் பாடுபவர்களையோ நமக்குப் பிடிக்காமல் போயிற்று என்று சொன்னால் அதன் இரசனையை மறந்து பழித்துரைப்பவர்களும் உண்டு. அவ்வகையில் குயிலின் மீது ஏற்பட்ட வெறுப்பால் "அந்தப் பாழானப் பாடல்" என்று கூறுகின்றார் கவிஞர்.

ஆனாலும் இசை நம்மையும் நம் சூழலையும் மறக்கச் செய்யும் என்ற விதிக்குக் கவிஞர் மட்டும் விதி விலக்காக வில்லை. "பாடல் முடியும் வரை இந்த உலகினையும், வானையும், கிளைகளைக் கொண்ட பெரிய மரங்களை உடைய பூங்காவையும், தன்னையும் அறியவில்லை கவிஞர் தன்னையும் தன்சூழலையும் மட்டுமின்றி தன் எதிரியான எருதினையும் கூட மறந்தார்" எதை